

Talli *Toscanan* taivaan alla

Oulun seudun sennujen ratsastusmatkailutiimi käväisi kesän kynnyksellä testaamassa jälleen uuden maan hevossaasteet. Koko 2000-luvun jatkunut harrastus on uinut sen verran syvälle saappaisiimme, että ilman tätä hevosteluvuoden huippukohtaa on rehdisti sanottuna ylitsepääsemättömän vaikeaa olla. Matkakuume pysyy ja voimistuu; mihinkäs se seprakaan raidoistansa pääsisi?

"Ja tuolla on varmaan Firenze". Etäisyyksien arviointia Monte Giovin rinteiltä.

Ei hullumpi heinäpelto näkymiensä puolesta.

Tämän vuoden kohteeksi valikoitunut Italia sai osanottajien chapsit mukavasti tutisemaan pitkän ja hyisen talven aikana: Oliivilehdot ja viinitilat hevosen selästä tarkasteltuna eivät kuulostaneet kenestäkään ollenkaan hullummal-

ta idealta. Liki vuoden selvittelytyön tuloksena matkan päämääräksi valikoitui tuo ah-niin-ihana ja monen suomalaisen unelmoima Toscana. Lensimme edullisesti Bolognaan, josta reilun tunnin loppumatka taittui kätevästi vuokra-autolla.

Autostrada 1:ltä pikkuteille poikkeavan matkailijan aistien eteen avautuu henkeäsalpaava näkymä, jonka kuvaamiseen eivät taidokkaimmakaan laatusanat riitä. Toscanan idylliset kylät sekä vuorten ja laaksojen välissä harmonisesti kiemurtelevat serpentiinitiet piirtyivät verkkokalvoillemme polttomerkin tavoin antaen salaperäisesti vihjettä siitä, minne oikein olimme matkalla.

Viinitilalle ratsastetaan tietysti viljelysten halki.

Tarkkaan valittu paikka

Maakunta on täynnä kaikenlaisille lompakoille sopivaa tarjontaa, joten sinne suuntaavan on syytä varata selvittelyyn rutkasti aikaa. Tämä seikka koskee luonnollisesti kaikkea turismia, niin myös ratsastusmatkailua. Me valitsimme maatilamatkailutila Il Giardino di Pavin monesta syystä, eikä vähiten siksi, että saimme kaikkiin pilkunviilaustakin lähenteleviin kysymyksiimme etukäteen tarkat ja asialliset vastaukset. Jopa hevosten nimet, rodut ja säkäkorkeudet tulivat paluupostissa kuin apteekin hyllyltä!

Tila sijaitsee vuoristoisella seudulla Aconen kylässä, noin 25 km Firenzestä koilliseen. Omaa oliiviöljyä tuottava tila harjoittaa yksittäisten, restauroitujen talojensa vuokrausta, ratsastusmatkailun lisäksi. Keltainen, 10-hengen pikku "Casa" uima-altaalla hyväksyttiin lomakodiksi - yllättäen ilman vastaväitteitä. Ryhmämme toiveista ja agendasta vastasi englantilainen Matt Purse, joka vaimonsa kanssa pyörittää Magic Tuscany -nimistä majoitusvaraamaa. Ratsastusoppaaksemme saimme sympaattisen italialaisen Giulion, joka osoittautui monitaitoiseksi ja teräshermoiseksi vetäjäksi. Ehkä teimme häneen lähtemättömän suomalaisratsastajamaisen vaikutuksen, sillä hän omasi ainoat kokemukset maanmiehistämme Räikkösen ja Häkkisen olemuksissa...

Talli sijaitsi casastamme vain muutaman sadan metrin päässä, joten jokapäiväistä jyrkkää rinteitä kiipeämistä voi hyvinkin kutsua oivalliseksi jalkojen verryttelyksi. Hevosia oli käytössä parisenkymmentä, joten jokaiselle meistä löytyi toiveisiimme ja omaan tasoon sopiva ratsumies. Osa polleista oli selkeästi koulutettu vain maastoratsastajiksi, mutta oli joukossa muuta-

Häntäpään joukko ei pidä kiirettä väriloistoa ja maisemia ihaillessaan.

mia todella osaaviakin yksilöitä. Kaikki ratsut olivat erittäin luotettavia, varmajalkaisia ja selväpäisiä matkakumppaneita. Se olikin tarpeen, kun selässä oli väliin tiiviistikin henkeään pidätteleviä suomettaria vaikeakulkuisissa maastoissa. Joukkomme herra-henkilöt olivat luonnollisesti kreivimäisen rauhallisia tilanteessa kuin tilanteessa. Huolsimme kukin itse hevosemme ennen ja jälkeen ratsastuksen, mitä tallin väki tuntui selvästi arvostavan. Lisäkädenä apuna ovat kiireisenä kesäkauteena selvästi tarpeen, varsinkin jos tallille sattuu avustettavia ratsastajia. Suurimmalle osalle hevosista oli ratsastajan itsensä valittavissa haluaako hän western- vai englantilaisen satulan.

Tuuhean lehmuston alla ja puron pohjukoilla oli virkistäytymisen paikka.

Vaellusta vuoristossa

Viikon aikana ratsastimme puolen ja koko päivän rupeamia. Aconen kylä sijaitsee suhteellisen korkealla, joten auringonporotuksesta huolimatta matkanteko oli vuoristotuulen ansiosta raikkaan vilvoittavaa. Ratsastusmaastot olivat fyysisesti melko haastavia, eivätkä kaikki kulkemamme reitit soveltu aloittelijoille. Talven lihaskuntoharjoittelusta oli selkeästi hyötyä lukuisissa jyrkissä alamäissä, joissa reidet ja pohkeet huusivat kilpaa hallelujaata.

Yksi ratsastuksistamme vei meidät alueen korkeimmalle huipulle, Monte Gioville, jossa ihailimme näköaloja alas laaksoon liki kilometrin korkeudesta. Eräs toinen matkoistamme johdatti meidät makunystyröinemme Gratin veljesten viinitilalle – kuinkas muuten – tutustumaan ”Chianti Rufinan” valmistukseen. Näköalat ja maastot olivat maalauksellisen kauniita vesiputouksineen, oliivipuu-rivistöineen ja vuoristopolkuineen.

Auringon hyväilyssä hehkuvat rinteet kukkaloistossaan olivat taas jotain sellaista, josta suomityön pupiilit eivät meinanneet saada kyllikseen. Yllätykseksemme saimme kunnian olla erään turistivapaan, tosin karttaan merkityn, ratsastustien ensiratsastajat. Tuolla polulla satuimme laulamaan palkeet raikuen italiansuomen sekoituksella ”Olen suomalainen, Sono finlandese” -kappalletta. Tästä performanssista innostuneena oppaamme Giulio nimesi kyseisen reitin ”mahtavien ja taitavien suomalaisratsastajien” mukaan, jossa ”pitää olla oikein hiljaa, niin voi kuulla tutun laulumelodian tuulessa ja muistella Niitä Suomalaisia, jotka ratsastivat reitin ensi kertaa joskus kauan sitten”. Oli siinä joukolla naurussa pitelemistä, mutta Toscanan vuorilla on nyt siis Via Finlandia! Ei ollenkaan huono saavutus Lakeuden asukeilta.

Omat iltamat

Ratsastuksen jälkeen oli ruhtinaalista loikoa keltaisen casamme kupessa uima-altaalla päivän ratsastuksia puiden, ja virkistyttyen lasillisella kylmää spumantea. Il Giardino järjesti useana iltana omat maalaishenkiset tavernailtamat, joten pikkopimeää tietä alas

kylään ei ollut tarvetta lähteä taituroimaan tila-autolla. Eräänä iltana aterioimme paikallisen perheen matkailumaatilalla, jonne Matt vaimonsa Heatherin kanssa meidät ystävällisesti kyyditsivät. Ohjelmassa oli mm. kivi-uunipit-sää jokaiselle henkilökohtaisten mieltymysten mukaisesti valmistettuna. Taivaallista!

Yhtenä ratsastusvapaana päivänä vierailimme turisteja kuhisevassa Firenzessä. Kaupunki on kieltämättä kaunis, mutta kyllä jokaiselle meistä päivä suurkaupungissa riitti. Oikea Italia löytyy eittämättä maaseudulta ja uinuvista pikkukylistä; niiden pysähtyneen ajan tunnelmasta ja aistimusten yltäkylläisyydestä. Niin kliseiseltä kuin ”Talo Toscanassa” minusta lähtiessä tuntuikin, sitä paremmin nyt ymmärrän monien Mattin ja Heatherin kaltaisten ihmisten rakastumisen tuohon mimosankeltaiseen ja oliivinvihreään maakuntaan. Ratsulomamme aikana työkiireet ja kotiasiat unohtuivat hävettävän täydellisesti; niin totaallinen nollaus voi tällainen kiireetön teemaloma hektisen vuoden jälkeen parhaimmillaan olla. Suosittelemme lämpimästi!

Italian lomamme virallisena antina voidaan pitää seurueemme järjestäytymistä. Olemme jo niin yhteen fiksautunut ryhmä, että oma yhdistys on oivallinen ideahautomo tulevaisuuttakin ajatellen. Ajatus oman matkailuratsastajien yhdistyksen perustamisesta ja virallisesta rekisteröitymisestä leijui ilmassa jo viime syksyn Ranskan matkallamme. Yhdistyksen kutkuttavan jännittävä nimikilpailu oli pidetty aiemmin loppukevällä, joten sekini asia oli hoidettu valmiiksi. Casamme olohuoneessa pidettiin DeLaCéus-Ridersin moni-iltainen ja kaikin puolin ikimuistoisen uuvuttava perustamiskokous, mutta lopussa ahertaminen palkittiin: Olimme virallistaneet itsemme! DLC:n missiona on tutkia eri maiden hevoselämää ja kulttuureja erityisesti ”satulasta käsin” ja kertoa kokemuksistaan mahdollisimman laajasti suomalaisille kansaratsastajilleen, hevosihmisen näkövinkkelistä tietysti. DLC:n tulevista tuulista ja kaviourista toivottavasti myöhemmin enemmän, joten... Kunnes taas hevoset kutsuvat jonnekin: Arrivederci! ♦

IDÄN

RATSU

HIHS viikolla
HUIPPU-
TARJOUKSIA!

katso lisää nettisivuiltamme!

Lokakuussa
SYYSPENKOJAISET!

Paljon tuotteita jopa -50%

Tule
tekemään
löytöjä!

Kauppias, haluatko Euroopan
huippumerkkien ANKYN
tai Tattinin jälleenmyyjäksi?
Tee hakemus ja tule meille
tutustumaan tuotteisiin!

Myllypurontie 1, 00920 Helsinki
p. 09-72 79 2141, myynti@idanratsu.com

www.idanratsu.com

